

центрираю се у славянскомъ езикѣ такођеръ и обе прозодіе стари и нови езика; онъ има најсавршеніе класично грчко-римско размѣръ, онъ има германско-римско глассудареніе, и по оба ова основа праве се у нему безъ сваке тегобе стихови, онъ се слободно и чисто съ некомъ лакостју у обимъ овимъ елементима, у свима стихотворнимъ формама и начинама савия, и тако чрезъ двогубо ово предметно-подложно слогуудареніе саюжава онъ и обе изображености стихне старогъ и новогъ вѣка. Гексаметеръ и Александринеръ *) Пентаметеръ и Штанце, **) зафичка и алкенчка метра и соннете, ритмусъ и временомѣриѣ, у нѣму се даю добро певати. Онъ саюжава логическу прецізію новіи езика у Прози са онимъ музикалнимъ ходомъ, какови су стари

Hungaricae impotiosa severitate quidquam concedit, ita absolutarum est qualitatum, si viri ea utuntur docti, eloquentes et ad socialitatem nati efformatique.

*) Шестоножни ямбически у правилу складногласни стихъ съ одцекомъ на среди, чимъ се одъ Триметра разликуѣ. Онъ се одъ половине 12. и у почетку 13. столѣтія употребљавао. О первоначалности имена нѣговогъ различни различна наводе; највероятниѣ в пакъ да Александру одъ Бернаи или Париза своѣ биће благодарити ина, когъ му ѣ и ние преденуто.

**) Первоначално зовесе свако одѣленіе строфа каже маиѣ или дуже песме, често и читава лирическа песма одъ едне само строфе.